

สมเด็จพระราชินี
พระบรมราชโองการ
พ.ศ. ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะมีภาษีเงินเดือน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เงินเดือน” นั้นหมายความว่าไม่เฉพาะแต่เงินเดือนหรือเงินค่าจ้างแรงงาน ให้รวมทั้งเบี้ยบ้านานู เบี้ยหวัดเงินปี หรือเงินบำเหน็จ อีกทั้งเงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ซึ่งนายจ้างจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตน

“ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ลักษณะจ้างแรงงาน) ถ้าเป็นนิติบุคคล “นายจ้าง” หมายความว่า หัวหน้า ผู้จัดการ ตัวแทน ทรัสต์จิก หรือ ผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล หรือของสาขาจะเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น แต่ว่าถ้าบุคคลเช่นนั้นไม่มีตัวใคร ท่านว่าบุคคลอื่นซึ่งมีอำนาจในการบังคับบัญชา ในการจัดการ หรือในการเงินของนิติบุคคลที่กล่าวแล้ว หรือของสาขาจะเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งความให้ทราบแล้วให้ถือว่าเป็น

เล่ม ๔๕ หน้า ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๔๗๕

“ นายจ้าง ” เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้
ใช้วิธีเดียวกันนี้บังคับถึงห้างหุ้นส่วน ห้างที่มีได้จดทะเบียน
หรือประชุมบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีได้เป็นนิติบุคคลนั้นด้วย

“ ปี ” หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า พนักงานซึ่ง
เสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

“ พนักงานเก็บภาษี ” หมายความว่า พนักงานฝ่าย
ปกครอง ผู้ซึ่งต้องจัดเก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือ
สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อัน
กระทำการนั้น ๆ ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ

“ เสนาบดี ” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ

“ กำหนด ” หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมี
หน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎเสนาบดีแต่งตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตรา
ค่าธรรมเนียม และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

การประเมิน

มาตรา ๕ ท่านว่าบุคคลดังต่อไปนี้ต้องเสียภาษีเงินเดือน

(ก) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนจากนายจ้างในประเทศสยาม

(ข) ผู้ที่อยู่ในประเทศสยามเกินกว่าสี่เดือนในระวาง
ปีหนึ่ง

แต่เงินจำนวนใดซึ่งหักจากเงินเดือนโดยอำนาจรัฐบาล
เป็นการหักชั่วคราว หรือหักไว้เป็นทุนโปรวิเดนที เงิน
สงวนไว้เป็นเบี้ยบำนาญ หรือลักษณะการเช่นกัน หรือเงิน
ที่ให้เป็นทานเป็นครั้งคราวแก่คนใช้ในบ้าน เหล่านี้ท่านว่า
ไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๖ ค่าภาษ่นั้นท่านให้เสียตามอัตราซึ่งกำหนดไว้
ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเงินเดือนนั้นจ่ายเป็น
เงินตราต่างประเทศ ท่านให้คิดเป็นเงินตราสยาม โดย
อัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเสนาบดีกำหนดเป็นคราว ๆ

มาตรา ๗ รายจ่ายดังต่อไปนี้ ถ้าจ่ายโดยสุจริต ท่านว่า
ไม่ต้องเสียภาษี

(๑) จ่ายเป็นเงินเพื่อใส่หุ้ยอันระบุดะเพาะ ซึ่งลูกจ้างต้องจ่ายเนื่องในการรับจ้างตามปกติ หรือรับจ้างพิเศษ และจ่ายทั้งหมดในการนั้นและโดยจำเป็นแก่การนั้น

(๒) จ่ายเป็นสิ่งของแทนเงิน เพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างบน

มาตรา ๘ เงินเดือนรายใด น้อย กว่าปี ละ หกร้อยบาท ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๙ ถ้านายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริต ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ มีข้อกำหนดว่านายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสให้แก่ลูกจ้าง เป็นจำนวนเดียว เมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุดลงแล้วละนี้ แม้เงินเต็มจำนวนนั้นได้ชำระภายหลังที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่ามีให้ต้องเสียภาษี เงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงานอันได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้

ภาค ๒

การเก็บเงินค่าภาษีจากนายจ้าง

มาตรา ๑๐ ท่านให้นายจ้างคำนวณทุกคราวที่จ่ายเงินเดือนให้แก่ลูกจ้างว่าเงินเดือนลูกจ้างนั้นถ้าคิดตลอดปีจะเป็นเงินเท่าใด

แล้วตรวจในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ว่าเงินเดือนทั้งปีที่
คำนวณได้นั้นตกในชั้นไหน เมื่อตรวจทราบดังนั้นแล้ว เงินที่
จ่ายนั้นให้หักค่าภาษีณะเพาะคราวที่จ่ายตามอัตราที่วางไว้สำหรับ
เงินเดือนปีหนึ่ง

เมื่อถึงคราวจะจ่ายเงินเดือนครั้งที่สุดในปีหนึ่ง ๆ ท่านให้
นายจ้างเพิ่มหรือลดเงินที่หักครั้งสุดท้ายตามที่จำเป็นเพื่อให้
ยอดเงินที่หักในปีนั้นพอดีกับค่าภาษีเงินเดือนทั้งปีที่ลูกจ้างจะ
ต้องเสียตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ภายในเวลา ๑ เดือนนับแต่วันใช้พระราช
บัญญัตินี้ และต่อไปในระหว่างเดือนเมษายนทุก ๆ ปี

(ก) ให้หัวหน้ากรมทุกกรมในราชการและสาขาตามท้องที่
ส่งบัญชีไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงรายการจ่ายเงินเดือน
ตามซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการให้แสดง

(ข) ให้นายจ้างอื่น ๆ กรอรายการลงในแบบพิมพ์ซึ่ง
กรมการอำเภอจะได้จ่ายให้โดยมิตติราคาแล้วส่งไปยังที่ว่ากรม
อำเภอซึ่งได้ระบุไว้ ในแบบพิมพ์นั้นให้แสดง

(๑) นามและสำนักที่อยู่ของบุคคลทุกคนบรรดาซึ่งได้
รับเงินเดือนไปจากนายจ้างในระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว หรือใน
เดือนสุดท้ายแห่งปีที่ล่วงมาแล้ว

(๒) จำนวนเงินเดือนซึ่งบุคคลดังกล่าวแล้วได้รับและ
เวลาซึ่งได้จ่ายเงินเดือนนั้น

(๓) จำนวนเงินซึ่งนายจ้างได้หักออกจากเงินเดือนเพื่อ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ข้อความอื่น ๆ ซึ่งต้องการให้แสดงเพื่อปฏิบัติการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติที่กล่าวข้างบนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึง
เงินเดือนอันมีจำนวนที่ไม่ต้องเสียภาษีนั้นด้วย ตามซึ่งอธิบดี
กรมสรรพากรจะสั่ง

มาตรา ๑๒ ในกรณีซึ่งหักค่าภาษีจากเงินเดือน ของ
รัฐบาล ท่านให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ ผู้จ่ายเงินเดือนนั้น ตรวจสอบให้แน่ใจว่าจำนวน
ค่าภาษีที่จะต้องเสีย นั้น ได้คิดแล้วและจดมาในฎีกาเบิก
และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่ายเงินเดือน

ในกรณีซึ่งนายจ้างอื่น ๆ ต้องหักค่าภาษี จำนวนซึ่งได้
หักแล้วนั้น ท่านให้นำส่งแผนที่ว่ากรออำเภอดำเนินการที่ได้ระบุไว้
พร้อมกับข้อความเขียนลงในแบบพิมพ์แสดงนามและสำนัก
ที่อยู่ของนายจ้างและลูกจ้าง จำนวนเงินเดือนซึ่งจ่ายแก่
ลูกจ้างเป็นรายตัว วันเดือนปีซึ่งได้จ่ายเงินเดือน และรายการ

อื่น ๆ ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แบบพิมพ์นั้นกรมการอำเภอจ่ายให้โดยมิตีตรา

การเสียเงินดังกล่าวนี้ ท่านให้ถือว่าผู้รับประเมินได้เสียภาษีเอง

มาตรา ๑๓ ถ้าภาษีนั้นต้องเสียณที่ว่าการอำเภอ ท่านให้นำไปเสียภายในหนึ่งสัปดาห์นับแต่วันที่จ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๔ ในการหักค่าภาษีนั้น ท่านว่านายจ้างต้องรับผิดชอบต่อพระคลังมหาสมบัติในจำนวนซึ่งคลาดเคลื่อน ไม่ถูกหรือคำนวณผิด รวมทั้งที่น้อยไป และทั้งที่ขาดไม่ได้หักหรือหักเข้าไป

ถ้าบุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นนายจ้าง เป็นผู้จ่ายเงินเดือนแก่ลูกจ้าง บุคคลผู้นั้นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างในการหักค่าภาษี ถ้ามิได้ปฏิบัติดังนี้ไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นและนายจ้างต้องเป็นลูกหนี้ร่วมกันในจำนวนเงินที่น้อยไป หรือที่ขาดโดยมิได้หัก หรือหักเข้าไปในการจัดเก็บค่าภาษีนั้น

มาตรา ๑๕ ถ้านายจ้างมิได้หักและเสียค่าภาษีตามจำนวนที่ถูกต้องตามความในมาตราก่อน ท่านว่านายจ้างกับผู้รับประเมินคงเป็นลูกหนี้ร่วมกันในเงินค่าภาษีทั้งหมด หรือในเงินค่าภาษีที่น้อยไป

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งหนังสือแจ้งความแก่นายจ้างให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินเดือน หรือพะยานหลักฐานและรายการอื่นอันควรแก่เรื่อง ท่านให้นายจ้างทำตามคำในหนังสือแจ้งความภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความ ถ้ามิได้ปฏิบัติดังนี้ไซ้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิจะยื่นคำร้องต่อศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้นายจ้างปฏิบัติตามหนังสือแจ้งความนั้น

ภาค ๓

การเก็บค่าภาษีจากผู้รับประเมิน

มาตรา ๑๗ เมื่อไม่มีตัวนายจ้างที่จะเป็นผู้นำภาษีส่งได้ ให้คำนวณค่าภาษีตามจำนวนที่ได้รับในปีที่ล่วงแล้วมา และค่าภาษีนั้นท่านให้ผู้รับประเมินเสียโดยตรงในปีต่อไป

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุควรสงสัยว่าบุคคลใดเป็นผู้ต้องเสียค่าภาษีตามมาตราก่อน ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความโดยลายลักษณ์อักษรไปยังบุคคลนั้น ให้ยื่นข้อความแสดงรายการแห่งเงินเดือนของตนภายในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามแต่จะได้ระบุไว้ในหนังสือแจ้งความนั้น

บุคคลนั้นต้องแจ้งข้อความทั้งนี้โดยเขียนลงในแบบพิมพ์
ซึ่งแนบอยู่กับหนังสือแจ้งความนั้น แสดงรายการ และข้อ
ความทั้งสิ้นที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องการ แล้วส่งคืนไปยัง
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นจำเป็น ก็มีอำนาจ
ที่จะเรียกให้บุคคลนั้นเสนอใบแจ้งรายการเพิ่มเติมให้ละเอียด
ยิ่งขึ้น และทั้งมีอำนาจเรียกให้แสดงหลักฐานรวมทั้งสมุด
บัญชีหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อจะสนับสนุนข้อความซึ่งแสดง
มาในใบแจ้งรายการนั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับตอบภายในเวลาซึ่งระบุไว้
หรือมิได้รับตอบเป็นที่พอเพียง ท่านให้มีอำนาจออกหมาย
เรียกบุคคลนั้น มาณสถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำพยาน
หลักฐานในเรื่องเงินเดือนของตนมาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น
และให้มีอำนาจซักถามข้อความในเรื่องใบแจ้งรายการนั้นด้วย

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ไต่สวนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
กำหนดค่าภาษีเงินเดือนนั้น ถ้าหากมี แล้วส่งหนังสือแจ้ง
ความไปยังผู้รับประเมิน ในหนังสือแจ้งความนั้นให้แสดง
รายการประเมิน กับเรียกให้เสียค่าภาษีภายในสิบห้าวันนับ
แต่วันที่ได้รับแจ้งความ หรือถ้าค่าภาษีรายปีเกินกว่าสี่สิบ

บาทให้เสียเป็นงวดเท่า ๆ กันสามเดือนต่อครั้ง แต่การผ่อนส่งเป็นงวดสามเดือนนี้ งวดที่ถึงกำหนดเสียในเวลา ที่ส่งแจ้งความนั้น ท่านให้เสียภายในสิบห้าวันนับแต่วัน รับแจ้งความ

ถ้าผู้รับประเมินไม่ปฏิบัติเป็นที่เพียงพอตามประสงค์ของ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ก่อน ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประเมินค่าภาษีเองตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง

มาตรา ๒๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมิน ไซ้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือ สมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้กำหนดไว้ เพื่อขอให้พิจารณา การประเมินนั้นใหม่โดยวิธีการตั้งจะได้กล่าวต่อไป

มาตรา ๒๒ คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบ พิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้ว ให้ส่งต่อกรมการอำเภอภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ ได้ รับแจ้งความตามมาตรา ๒๐ นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดี กรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ใน มาตรา ก่อน ท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่ามีคดีสิทธิที่

จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมิน
ไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นต้นนี้ ห้ามมิให้นำ
คดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็น
เหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๔ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือ
สมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจ
ออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๕ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของ
อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือ
ไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพะยาน
หลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ท่าน
ว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และ
จำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้
มิใช่เป็นการปลดปล่อยผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดชอบในการ
แจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๒๖ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือ
สมุหเทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร
ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้ เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้

แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้แก้ไขบัญญัติการประเมินตามคำชี้ขาดนั้น คำภาษ่นั้นท่านให้เสียภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ผู้รับประเมินได้รับแจ้งความ

มาตรา ๒๗ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ต้องทำภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๕ ห้ามมิให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๘ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้ไขบัญญัติการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๒๙ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๒๗ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระคำภาษ่นั้นสิ้นซึ่งถึง

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ หน้า ๓๘

กำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้นั้นได้สิ้นไปแล้ว
หรือจะถึงกำหนดชำระระวางที่คดียังอยู่ในศาล

ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้น
ภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าอย่างใด

ภาค ๔

ค่าภาษีค้าง

มาตรา ๓๐ ถ้าค่าภาษีมิได้เสียภายในเวลาที่ได้กำหนด
ไว้ในมาตรา ๑๓, ๒๐ หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าเงิน
ค่าภาษีนั้นค้างชำระ

มาตรา ๓๑ ถ้าเงินค่าภาษีค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวน
ขึ้นตั้งอัตราต่อไปนี้

(๑) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือน นับแต่วันที่พ้นกำหนด
ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๒) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่ม
ร้อยละห้าแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๓) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่ม
ร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๔) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อย
ละสิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง

มาตรา ๓๒ ถ้าค่าภาษีและเงินที่ขึ้นนั้นมิได้ชำระภายใน
สี่เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓, ๒๐
หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าพนักงานเก็บภาษีอาจส่งตาม
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและ
ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงิน
มาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยมีต้องขอให้
ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

มาตรา ๓๓ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบัญชีรายนามผู้
ที่ไม่เสียภาษีไปยังพนักงานเก็บภาษีเป็นคราวๆ แสดงจำนวน
เงินที่ค้างชำระ เพื่อให้จัดการได้ค่าภาษีนั้น

ท่านให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเก็บภาษีที่จะดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ได้รับค่าภาษีที่ค้างนั้น

ภาค ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเองหรือทราบโดย
ที่ผู้รอบประเมินมาร้องขอว่า การคำนวณค่าภาษีหรือการเสีย
ภาษีซึ่งได้เสียไปแล้วนั้นผิดเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ท่านว่าพนักงาน
งานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้บัญชีประเมินได้ภายใน สองปี
ตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดเสียภาษี

ถ้าการที่แก่นนี้มีลดจำนวนเงินที่ประเมินไซร์ ท่านว่าเมื่อพนักงานเก็บภาษีได้รับแจ้งความจาก พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ก็ให้คืนเงินให้แก่ผู้รับประเมินหรือนายจ้างแล้วแต่กรณี ให้เรียกใบเสร็จจากผู้รับประเมินไว้เป็นสำคัญ

ถ้าการที่แก่นนี้มีเพิ่ม จำนวนเงินที่ผู้รับประเมิน หรือนายจ้างจะต้องเสียไซร์ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนหนังสือแจ้งความส่งไปให้ผู้รับประเมินทราบจำนวนเงินซึ่งจะต้องส่งเพิ่มเติมและแสดงเหตุให้ทราบด้วย บทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการประเมินหรือการเก็บภาษี และทางแก้ไขเมื่อไม่พอใจคำตัดสินของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ถ้าจะต้องจ่าย ค่าภาษีคืนหรือเรียกเพิ่มเติมตามมาตราก่อน ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้หักหรือเพิ่มเติมเงินในคราวเสียภาษีคราวหน้า เว้นแต่จะทำไมได้โดยพฤติการณ์

มาตรา ๓๖ ท่านให้นายจ้างทุกคนแก้ไขการหักเงินหรือการเสียภาษีคราวก่อนตามที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ การแก้ไขนั้นให้รวมเข้าในใบแจ้งรายการ ซึ่งจะทำเสนอในคราวหน้า

มาตรา ๓๗ ถ้าเงินค่าภาษีตามมาตรา ๑๓ ไม่สูงกว่าร้อยละ บาท ท่านว่านายจ้างจะเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนต่อครั้งก็ได้ ถ้าเงินกว่าร้อยละ บาท และนายจ้างร้องขอ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นควรจะสั่งให้เสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งหรือหกเดือนครั้งตามวันซึ่งอธิบดีระบุไว้ก็ได้

การเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งนั้น ให้เสียภายในวันที่ ๗ กรกฎาคม วันที่ ๗ ตุลาคม วันที่ ๗ มกราคม และวันที่ ๗ เมษายน

การเสียภาษีเป็นงวด ๆ นั้น ถ้าไม่นำเงินมาเสียในวันที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน ท่านว่าภาษีนั้นค้างชำระ และให้นำบทบัญญัติในภาค ๔ มาใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียก ตัวตาม พระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมายเรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๙ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงตะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซ้จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักงานค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนั้นให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้ และไม่มีบุคคลที่จะรับดังกล่าวข้างบนไซ้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๔๐ ส่วนของหนึ่งบาทในเงินเดือนนั้น ท่านให้มัดตั้ง

ในการกำหนดค่าภาษ่นั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้มัดตั้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา ๔๑ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งให้นายจ้างลงชื่อลูกจ้างเงินเดือน และเวลาจ่ายเงินเดือนไว้ในบัญชีพิเศษซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญก็ได้

ภาค ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้รับผิดชอบคนใดละเลยไม่ยื่นใบแจ้งรายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๑, ๑๘ และ ๑๕ หรือไม่จัดทำบัญชีเงินเดือนเมื่อได้สั่งให้ทำตามมาตรา ๔๑ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จในใบแจ้งรายการหรือในบัญชีเงินเดือน ถ้าหากมีหรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี หรือหลบหลีกเลี่ยงหน้าที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยนอโกง โดยอบาย หรือโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น ที่จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีที่ควรหรือหลบหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลบหลีกเลี่ยงหน้าที่ที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำและปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

บัญชีอัตราค่าภาษีเงินเดือน

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี

ค่าภาษี
เสีย
มาก

ต่ำกว่า ๖๐๐ บาทต่อปีไม่ต้องเสีย

๖๐๐	ต่อ ปี เสีย	๖.๐๐ บาท	หรือร้อยละ ๑.๐๐
๖๐๑-๑๖๐๐	,, ,, ,,	๖.๐๐ บาทสำหรับ ๖๐๐ บาทแรก	กับอัตราร้อยละ ๑.๕๕
แห่งจำนวนเงินนอกนั้น			
๑๖๐๑-๒๖๐๐	,, ,, ,,	๒๑.๕๐ ,,	๑๖๐๐ บาทแรกกับอัตราร้อยละ ๒.๑๐ ,,
๒๖๐๑-๓๖๐๐	,, ,, ,,	๔๒.๕๐ ,,	๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๒.๖๕ ,,
๓๖๐๑-๔๖๐๐	,, ,, ,,	๖๕.๐๐ ,,	๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๓.๒๐ ,,
๔๖๐๑-๕๖๐๐	,, ,, ,,	๑๐๑.๐๐ ,,	๔๖๐๐ ,, กับ ,, ๓.๗๕ ,,
๕๖๐๑-๖๖๐๐	,, ,, ,,	๑๓๗.๕๐ ,,	๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๔.๓๐ ,,
๖๖๐๑-๗๖๐๐	,, ,, ,,	๑๗๑.๕๐ ,,	๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๔.๗๕ ,,
๗๖๐๑-๘๖๐๐	,, ,, ,,	๒๐๐.๐๐ ,,	๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๕.๓๐ ,,
๘๖๐๑-๙๖๐๐	,, ,, ,,	๒๓๔.๐๐ ,,	๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๕.๗๕ ,,
๙๖๐๑-๑๐๖๐๐	,, ,, ,,	๓๐๓.๕๐ ,,	๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๖.๕๐ ,,
๑๐๖๐๑-๑๑๖๐๐	,, ,, ,,	๔๐๗.๕๐ ,,	๑๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๐๕ ,,
๑๑๖๐๑-๑๒๖๐๐	,, ,, ,,	๔๗๕.๐๐ ,,	๑๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๖๐ ,,
๑๒๖๐๑-๑๓๖๐๐	,, ,, ,,	๕๕๕.๐๐ ,,	๑๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๑๕ ,,
๑๓๖๐๑-๑๔๖๐๐	,, ,, ,,	๖๓๖.๕๐ ,,	๑๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๗๐ ,,
๑๔๖๐๑-๑๕๖๐๐	,, ,, ,,	๗๒๓.๕๐ ,,	๑๔๖๐๐ ,, กับ ,, ๘.๒๕ ,,
๑๕๖๐๑-๑๖๖๐๐	,, ,, ,,	๘๑๖.๐๐ ,,	๑๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๘.๗๐ ,,
๑๖๖๐๑-๑๗๖๐๐	,, ,, ,,	๙๑๔.๐๐ ,,	๑๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๙.๒๕ ,,
๑๗๖๐๑-๑๘๖๐๐	,, ,, ,,	๑๐๑๗.๕๐ ,,	๑๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๙.๘๐ ,,
๑๘๖๐๑-๑๙๖๐๐	,, ,, ,,	๑๑๒๖.๕๐ ,,	๑๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๐.๓๕ ,,
๑๙๖๐๑-๒๐๖๐๐	,, ,, ,,	๑๒๔๑.๐๐ ,,	๑๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๐.๙๐ ,,
๒๐๖๐๑-๒๑๖๐๐	,, ,, ,,	๑๓๖๑.๐๐ ,,	๒๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๑.๔๕ ,,
๒๑๖๐๑-๒๒๖๐๐	,, ,, ,,	๑๔๗๖.๕๐ ,,	๒๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๒.๐๐ ,,
๒๒๖๐๑-๒๓๖๐๐	,, ,, ,,	๑๖๑๗.๕๐ ,,	๒๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๒.๕๕ ,,
๒๓๖๐๑-๒๔๖๐๐	,, ,, ,,	๑๗๖๑.๕๐ ,,	๒๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๓.๑๐ ,,
๒๔๖๐๑-๒๕๖๐๐	,, ,, ,,	๑๙๑๗.๕๐ ,,	๒๔๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๓.๖๕ ,,

๒
๔
๖
๑๐
๑๓
๑๗
๒๓
๒๗
๓๑
๓๕
๔๐
๔๓
๕๕
๖๑
๖๗
๗๓
๗๗
๘๑
๘๕
๙๑
๙๕
๑๐๑
๑๐๕
๑๑๑
๑๑๕
๑๒๑
๑๒๕
๑๓๑
๑๓๕
๑๔๑
๑๔๕
๑๕๑
๑๕๕
๑๖๑
๑๖๕
๑๗๑
๑๗๕
๑๘๑
๑๘๕
๑๙๑
๑๙๕
๒๐๑
๒๐๕
๒๑๑
๒๑๕
๒๒๑
๒๒๕
๒๓๑
๒๓๕
๒๔๑
๒๔๕
๒๕๑
๒๕๕

บัญชีอัตราค่าภาษีเงินเดือน

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี		ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่างไร
ทุกต่อปีไม่ต้องเสีย		
๑ ปี เสีย ๖.๐๐ บาท	หรือร้อยละ ๑.๐๐	๖.๐๐
” ” ” ๖.๐๐ บาทสำหรับ ๖๐๐ บาทแรก	กับอีกร้อยละ ๑.๕๕ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น	๒๑.๕๐
” ” ” ๒๑.๕๐ ” ๑๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๒.๑๐ ”	”	๔๒.๕๐
” ” ” ๔๒.๕๐ ” ๒๖๐๐ ” กับ ” ๒.๖๕ ”	”	๖๕.๐๐
” ” ” ๖๕.๐๐ ” ๓๖๐๐ ” กับ ” ๓.๒๐ ”	”	๑๐๑.๐๐
” ” ” ๑๐๑.๐๐ ” ๔๖๐๐ ” กับ ” ๓.๗๕ ”	”	๑๓๘.๕๐
” ” ” ๑๓๘.๕๐ ” ๕๖๐๐ ” กับ ” ๔.๓๐ ”	”	๑๘๑.๕๐
” ” ” ๑๘๑.๕๐ ” ๖๖๐๐ ” กับ ” ๔.๘๕ ”	”	๒๓๐.๐๐
” ” ” ๒๓๐.๐๐ ” ๗๖๐๐ ” กับ ” ๕.๔๐ ”	”	๒๘๔.๐๐
” ” ” ๒๘๔.๐๐ ” ๘๖๐๐ ” กับ ” ๕.๙๕ ”	”	๓๔๓.๕๐
” ” ” ๓๔๓.๕๐ ” ๙๖๐๐ ” กับ ” ๖.๕๐ ”	”	๔๐๘.๕๐
” ” ” ๔๐๘.๕๐ ” ๑๐๖๐๐ ” กับ ” ๗.๐๕ ”	”	๔๗๕.๐๐
” ” ” ๔๗๕.๐๐ ” ๑๑๖๐๐ ” กับ ” ๗.๖๐ ”	”	๕๕๕.๐๐
” ” ” ๕๕๕.๐๐ ” ๑๒๖๐๐ ” กับ ” ๘.๑๕ ”	”	๖๓๖.๕๐
” ” ” ๖๓๖.๕๐ ” ๑๓๖๐๐ ” กับ ” ๘.๗๐ ”	”	๗๒๓.๕๐
” ” ” ๗๒๓.๕๐ ” ๑๔๖๐๐ ” กับ ” ๙.๒๕ ”	”	๘๑๖.๐๐
” ” ” ๘๑๖.๐๐ ” ๑๕๖๐๐ ” กับ ” ๙.๘๐ ”	”	๙๑๔.๐๐
” ” ” ๙๑๔.๐๐ ” ๑๖๖๐๐ ” กับ ” ๑๐.๓๕ ”	”	๑๐๑๗.๕๐
” ” ” ๑๐๑๗.๕๐ ” ๑๗๖๐๐ ” กับ ” ๑๐.๙๐ ”	”	๑๑๒๖.๕๐
” ” ” ๑๑๒๖.๕๐ ” ๑๘๖๐๐ ” กับ ” ๑๑.๔๕ ”	”	๑๒๔๑.๐๐
” ” ” ๑๒๔๑.๐๐ ” ๑๙๖๐๐ ” กับ ” ๑๒.๐๐ ”	”	๑๓๖๑.๐๐
” ” ” ๑๓๖๑.๐๐ ” ๒๐๖๐๐ ” กับ ” ๑๒.๕๕ ”	”	๑๔๘๖.๕๐
” ” ” ๑๔๘๖.๕๐ ” ๒๑๖๐๐ ” กับ ” ๑๓.๑๐ ”	”	๑๖๑๗.๕๐
” ” ” ๑๖๑๗.๕๐ ” ๒๒๖๐๐ ” กับ ” ๑๓.๖๕ ”	”	๑๗๕๔.๐๐

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี

๒๓๖๐๑-๒๔๖๐๐ บาทต่อปี		เสีย	๑๓๕๔.๐๐ บาทสำหรับ	๒๓๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๐๐	แห่งจำนวนเงิน
๒๔๖๐๑-๒๕๖๐๐	,, ,, ,,	๑๘๕๖.๐๐	,,	๒๔๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๕.๓	
๒๕๖๐๑-๒๖๖๐๐	,, ,, ,,	๒๐๔๓.๕๐	,,	๒๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๕.๓	
๒๖๖๐๑-๒๗๖๐๐	,, ,, ,,	๒๑๕๖.๕๐	,,	๒๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๕.๘	
๒๗๖๐๑-๒๘๖๐๐	,, ,, ,,	๒๓๕๕.๐๐	,,	๒๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๖.๔	
๒๘๖๐๑-๒๙๖๐๐	,, ,, ,,	๒๕๑๕.๐๐	,,	๒๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๖.๕	
๒๙๖๐๑-๓๐๖๐๐	,, ,, ,,	๒๖๘๘.๕๐	,,	๒๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๗.๕	
๓๐๖๐๑-๓๑๖๐๐	,, ,, ,,	๒๘๖๓.๕๐	,,	๓๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๘.๐	
๓๑๖๐๑-๓๒๖๐๐	,, ,, ,,	๓๐๔๔.๐๐	,,	๓๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๘.๖	
๓๒๖๐๑-๓๓๖๐๐	,, ,, ,,	๓๒๓๐.๐๐	,,	๓๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๙.๑	
๓๓๖๐๑-๓๔๖๐๐	,, ,, ,,	๓๔๒๑.๕๐	,,	๓๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๙.๗	
เกินกว่า ๓๔๖๐๐	,, ,, ,,	๓๖๑๘.๕๐ + ร้อยละ ๒๐			

(ตัวอย่างในกรณีเงินเดือน ๔๘,๐๐๐ บาทต่อปี

$$\begin{aligned}
 ๔๘,๐๐๐ &= ๓๖๑๘.๕๐ + \text{ร้อยละ } ๒๐ \text{ ในจำนวน } ๑๓,๔๐๐ \\
 &= ๖๒๙๘.๕๐ = \text{ร้อยละ } ๑๓.๑๐)
 \end{aligned}$$

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี	ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่างไร มาก บาท
ปี เสีย ๑๗๕๔.๐๐ บาทสำหรับ ๒๓๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๔.๒๐ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น	๑๘๙๖.๐๐
" " ๑๘๙๖.๐๐ " ๒๔๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๔.๗๕ "	๒๐๔๓.๕๐
" " ๒๐๔๓.๕๐ " ๒๕๖๐๐ " กับ " ๑๕.๓๐ "	๒๑๙๖.๕๐
" " ๒๑๙๖.๕๐ " ๒๖๖๐๐ " กับ " ๑๕.๘๕ "	๒๓๕๕.๐๐
" " ๒๓๕๕.๐๐ " ๒๗๖๐๐ " กับ " ๑๖.๔๐ "	๒๕๑๙.๐๐
" " ๒๕๑๙.๐๐ " ๒๘๖๐๐ " กับ " ๑๖.๙๕ "	๒๖๘๘.๕๐
" " ๒๖๘๘.๕๐ " ๒๙๖๐๐ " กับ " ๑๗.๕๐ "	๒๘๖๓.๕๐
" " ๒๘๖๓.๕๐ " ๓๐๖๐๐ " กับ " ๑๘.๐๕ "	๓๐๔๔.๐๐
" " ๓๐๔๔.๐๐ " ๓๑๖๐๐ " กับ " ๑๘.๖๐ "	๓๒๓๐.๐๐
" " ๓๒๓๐.๐๐ " ๓๒๖๐๐ " กับ " ๑๙.๑๕ "	๓๔๒๑.๕๐
" " ๓๔๒๑.๕๐ " ๓๓๖๐๐ " กับ " ๑๙.๗๐ "	๓๖๑๘.๕๐
" " ๓๖๑๘.๕๐ + ร้อยละ ๒๐ "	"

ทางในกรณีเงินเดือน ๔๘,๐๐๐ บาทต่อปี

$$\begin{aligned}
 ๔๘,๐๐๐ &= ๓๖๑๘.๕๐ + \text{ร้อยละ } ๒๐ \text{ ในจำนวน } ๑๓,๔๐๐ \\
 &= ๖๒๙๘.๕๐ = \text{ร้อยละ } ๑๓.๑๐)
 \end{aligned}$$